

04 במאי 2025

לכבוד :

הרמטכ"ל, רא"ל אייל זמיר
ראש צוות המו"מ והשר לנושאים אסטרטגיים, מר רון דרמר
ראש המטה לביטחון לאומי, מר צחי הנגבי
ראש אמ"ן, האלוף שלומי בינדר
ראש אכ"א, האלוף דדו בר כליפא
ראש מנהלת החטופים, מר ירון כהן

הנדון: הזכות למידע עבור משפחות החטופים והחללים - חיי החטופים

1. מיום ה-7 באוקטובר 2023 ועד למועד כתיבת שורות אלו, משפחות החטופים עושות כל אשר לאל ידן על מנת להשיב את יקיריהן החטופים – מי לשיקום ומי לקבורה. עד להתגשמות מטרה קדושה זו נאבקות המשפחות לקבל **כל שביב של מידע** בנוגע ליקיריהן – מצבם, נסיבות חטיפתם, תנאי המצאם בידי האויב, ואם הם בגדר חללים – נסיבות מותם.
2. חלק ניכר מניסיונות משפחות החטופים לקבל את המידע האמור מאת הרשויות, האמונות על מסירת המידע מכוח צו מוסרי ואף מכוח הדין, לא העלו דבר. חמור מכך – בני המשפחות נאלצים לקושש מידע חלקי ולאו דווקא אמין מפרסומים שונים באמצעי התקשורת ובמדיה החברתית. בהיעדר העברת מידע מסודרת ומלאה, כל פרט מידע שכזה גורם לבני המשפחות לתהיות, שאלות ואף לתרעומת. בעיקר, כפי שנוכחנו לדעת, כאשר האמירה נוגעת למספר החטופים החיים, וכאשר רבות מהמשפחות חיות בחוסר וודאות באשר לגורל יקיריהן.
3. **לזכות למידע קיימת חשיבות מיוחדת** עבור בני משפחותיהם של נפגעים, ובכללן משפחות החללים, בעיקר כאשר המידע נמצא בחזקתה או בטווח השגתה של המדינה, אך לא בידי המשפחות. החשיבות עשויה להיות **עבור בני המשפחה עצמם, המצויים בחוסר וודאות ולהם זרושה התרת ספקות**, חשיבות להליכים עתידיים וכמובן - חשיבות מבחינת הנרטיב הציבורי וההיסטורי.
4. חוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001 (להלן: "החוק"), קובע זכויות רחבות למידע כאשר מדובר בנפגעי עבירות אלימות חמורות ומכיר בבני משפחה קרובים כנכנסים לנעלי הנפגע במקרים מסוימים. התיקון האחרון לחוק זכויות נפגעי עבירה אף הכיר מפורשות במשפחות חטופים כנכנסות לנעליהם של החטופים לעניין זכויות נפגעי עבירה. מכאן עולה, על דרך היקש, חובת המדינה למסור למשפחתו של חטוף את הפרטים הידועים לה על גורלו.
5. נדגיש: אין המדובר ב-"טובה" שהמדינה נותנת לנפגעים. **חובתה של המדינה היא להשיב את החטופים ולספק את המידע הרלוונטי לבני משפחותיהם.**

6. אם קיימת מניעות ביטחונית מודיעינית או אחרת, ממילא נדרוש שמידע זה לא יועבר לגורמים אחרים כלשהם בטרם יעבור למשפחות, בוודאי לא לגורמים העלולים להפיצו. הנחת המוצא היא שכל מידע אשר עשה דרכו אל אמצעי התקשורת, הוא מידע שצריך היה להימסר, בראש ובראשונה, למשפחות בידי גורמים רשמיים ואחראיים, באופן מכבד ומלא ככל הניתן.
7. אי קבלת המידע, עד למועד כתיבת שורות אלו – היא חמורה כשלעצמה, וכאמור – אינה עולה בקנה אחד הן עם כל צו מוסרי והן עם דרישות החוק. אלא שחמורה שבעתיים העובדה שהמשפחות נאלצות להיחשף למידע רגיש ואף מזעזע בקשר למצבם של יקיריהן באופן אגבי ובצורה שאינה רגישה ואינה מכבדת – באמצעות אמירות שונות, מתוך הערות אגב, מתוך נאומים ודרך גופי תקשורת ממוסדת או מדיה חברתית. מידע נוסף עלה אף מתוך שיחות שנאלצו לעיתים ליזום עם חטופים ששבו, כאשר לא קיבלו מידע זה מהגורמים הרשמיים שידעו אודותיו, מן הסתם.
8. רבות מ-59 משפחות החטופים שהמדינה טרם מילאה חובתה כלפיהן, וטרם השיבה את יקיריהן, משפחות אשר עברו (ועדיין עוברות) סבל שקצרה היריעה מלהכיל, נאלצות בימים לאומיים רגישים ממילא אלה, להרהר בשאלה – האם יקיריהן נמצאים עדיין בחיים או שמא קיים חשש, ממשי או אחר, לגורלם.
9. משכך, נדרוש כי כל מידע אשר נמצא בידי גופי המדינה באשר למספרם ולזהותם של החטופים, לרבות אלה אשר קיים חשש לחייהם, כמו גם כל מידע רלוונטי אחר, יועבר בהקדם האפשרי למשפחות החטופים, בידי הגורמים המוסמכים ובאופן ראוי ומכבד. זאת – לפני שייאמרו אמירות נוספות אשר עלולות לטלטל ולזעזע את המשפחות, המתייסרות לנוכח העובדה שיקיריהן מוחזקים בשבי החמאס ועוברים עינויים, התעללות והרעבה המסכנים את חייהם.
10. דרישתנו פשוטה וברורה: השבת 59 החטופים ולא אחד פחות, ועד אז – עשיית כל מאמץ להביא לקיום מטרה קדושה זו, לצד שמירה על זכויות בני משפחותיהם וכבודם, לרבות זכותם למידע מלא. אנו מבקשים כי תנחו את הגורמים הרלוונטיים לפעול בהתאם לדרישות במכתב זה.

בברכה,

פרופ' דנה פוגץ', עו"ד

דני בר-גיורא מנכ"ל מטה המשפחות
להחזרת החטופים והנעדרים